

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler

KOM(2006) 388 endelig — 2006/0136 (COD)

(2007/C 175/12)

Rådet besluttede den 15. september 2006 under henvisning til EF-traktatens artikel 37, stk. 2, og artikel 152, stk. 4, litra b), at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø, som udpegede Frank Van Oorschot til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 8. maj 2007.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 436. plenarforsamling den 30. og 31. maj 2007, mødet den 31. maj 2007, følgende udtalelse med 65 stemmer for, 1 imod og 1 hverken for eller imod:

1. Resume af konklusioner og henstillinger

1.1 EØSU udtrykker tilfredshed med Kommissionens forslag om at nå frem til en ny forordning om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (svampe-, insekt- og ukrudtsbekæmpelsesmidler m.v. til land- og havebrug).

1.2 Udover markedsføring af gode og sikre plantebeskyttelsesmidler har også bæredygtig og sikker brug af disse midler den højeste prioritet. EØSU bifalder, at Kommissionen samtidig med dette forordningsforslag også har forelagt et direktiv, som regulerer bæredygtig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler.

1.3 EØSU konstaterer, at der i overvejelserne i forslaget lægges stor vægt på at forebygge og begrænse plantebeskyttelsesmidlers negative følger for mennesker og miljø. EØSU anser det for vigtigt at forebygge plantebeskyttelsesmidlers negative følger for miljø og mennesker. EØSU påpeger, at der i et bæredygtighedsperspektiv også må tages et afbalanceret hensyn til de økonomiske interesser. Udover en stigende interesse for produkter fra økologisk landbrug (organic farming) er langt det overvejende flertal af vore dages forbrugere primært interesseret i et produkt af god kvalitet, som tillige er disponibelt på et hvilket som helst tidspunkt af året og til en acceptabel pris. Produktets sikkerhed for forbrugeren er her en absolut betingelse. Dette kræver en stor indsats i landbrugsproduktionens værdikæde. Adgang til tilstrækkeligt gode og sikre plantebeskyttelsesmidler er i den sammenhæng uomgængelig nødvendig.

1.4 EØSU er bekymret over indførelsen af godkendelseskriterier for plantebeskyttelsesmidler på basis af aktivstoffers iboende egenskaber og konsekvenserne heraf for innovation af nye og bedre midler. En striks håndtering kan føre til, at et stof, der ikke opfylder ét kriterium, men for alle andre kriteriers vedkommende udgør en forbedring, ikke opnår tilladelse. EØSU går ind for en risikovurdering, hvor der tages mere hensyn til den faktiske anvendelse og udsættelsen.

1.5 EØSU mener, at systemet med zone-godkendelse og gensidig anerkendelse er et første skridt henimod fuldstændig europæisk harmonisering af godkendelser. EØSU foreslår, at den gensidige anerkendelse af godkendelser også gøres mulig på tværs af zonegrænserne, når der er tale om nabolande med ensartede klimatiske og landbrugsmæssige forhold.

1.6 EØSU støtter princippet om sammenlignende vurderinger af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder substitutionsrelevante stoffer. Dog henstiller EØSU, at de sammenlignende vurderinger foretages mindre hyppigt, og at der opereres med den normale databeskyttelsesperiode for disse stoffer, så man bevarer en vis beredvillighed hos branchen til at investere i sådanne stoffer og dermed forebygger flaskehalse i landbrugsproduktionen.

1.7 EØSU mener, at forslaget indeholder for få incitamenter til godkendelse af plantebeskyttelsesmidler til anvendelser af mindre betydning. EØSU foreslår to forbedringer. For det første et system, hvor den første ansøger opnår en længere databeskyttelse, efterhånden som der tilføjes flere anvendelser af mindre betydning, og for det andet anmoder EØSU Kommissionen om at sørge for en opdateret liste til brug for medlemsstaterne over alle godkendte anvendelser af mindre betydning.

2. Indledning

2.1 Generelle bemærkninger

2.1.1 Plantebeskyttelsesmidler bruges til beskyttelse og af hensyn til planternes sundhed. De gør det muligt for landbrugerne at øge udbyttet og at dyrke mere fleksibelt. Dette garanterer en pålidelig produktion af betalbare og sikre (fødevarer-) produkter i regionen.

2.1.2 Langt det overvejende flertal af forbrugerne i Europa stiller stadig større krav til fødevarernes kvalitet og kræver, at de kan købes året rundt; fødevarernes sikkerhed anses for en absolut betingelse og for en selvfølge. Det stiller produktionskæden i landbruget over for store udfordringer. Adgang til en tilstrækkelig bred pakke af gode og sikre plantebeskyttelsesmidler er en forudsætning for at kunne imødekomme den krævende efterspørgsel fra denne store gruppe forbrugere.

2.1.3 Hertil skal det siges, at brug af plantebeskyttelsesmidler kan påvirke landbrugs-økosystemer, kan indebære farer for brugernes sundhed, kan påvirke fødevarers kvalitet og kan have negative følger for forbrugernes sundhed, især hvis der efterlades skadelige restkoncentrationer af plantebeskyttelsesmidler i fødevarer og som følge af uhensigtsmæssig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler (brug, der ikke stemmer overens med god praksis).

2.2 Lovramme

2.2.1 Forordningsforslaget omfatter erstatning af det nugældende direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, som sigter mod at forebygge risici ved kilden ved hjælp af regler om gennemførelse af en meget omfattende risikovurderingsprocedure for det enkelte aktivstof og de produkter, der indeholder det pågældende stof, inden produkterne kan markedsføres og anvendes.

2.2.2 Forslaget omfatter tillige ophævelse af det nugældende direktiv 79/117/EØF om forbud mod markedsføring og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler, som indeholder visse virksomme stoffer.

2.2.3 Fællesskabsreglerne for plantebeskyttelsesmidler omfatter endvidere Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF, hvori der fastsættes maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af aktivstoffer i landbrugsprodukter.

2.2.4 Sammen med forslaget til forordning fremsættes der også et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (KOM(2006) 373 endelig). Direktivet skal dække aspekter af anvendelses- og distributionsfasen, der ikke er omfattet af forordningsforslaget.

2.3 Baggrund for forslaget

2.3.1 Europa-Parlamentet og Rådet anmodede som reaktion på Kommissionens evaluering af direktiv 91/414/EØF i 2001 om, at direktivet blev revideret og:

- at fremsætte forslag vedrørende kriterier for godkendelse af aktivstoffer,
- at skærpe kriterierne for godkendelse af højrisikostoffer,
- at indføre en forenklet procedure for lavrisikostoffer,
- at indføre princippet om sammenlignende vurdering og substitution,
- at fremme den gensidige anerkendelse via indførelse af godkendelseszoner for plantebeskyttelsesmidler.

2.3.2 Efter en udførlig høringsperiode (5 år) med alle interessenter og en konsekvensvurdering forelagde Kommissionen i juli 2006 sit forslag om revision af direktiv 91/414/EØF. Kommissionen har besluttet at erstatte direktivet med en forordning af hensyn til forenkling og yderligere harmonisering af lovgivningen i EU-medlemsstaterne.

2.4 Forslagets indhold i korthed

2.4.1 På EU-plan fastlægges positivlisten over aktivstoffer af Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed. Godkendelsen af aktivstoffer sker ud fra et sæt klare kriterier, som skal tilstræbe et højt beskyttelsesniveau for mennesker, dyr og miljø.

2.4.2 Ved vurderingen af aktivstoffet skal der foreligge mindst én sikker anvendelse for brugeren og forbrugeren, og der må ikke være nogen uacceptable virkninger for miljøet. Der opstilles klare frister for vurderingens forskellige faser og for beslutninger om godkendelse af aktivstoffer.

2.4.3 Medlemsstaterne bevarer ansvaret for den nationale godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, som skal være baseret på listen over godkendte aktivstoffer.

2.4.4 Ved den nationale vurdering af godkendelsesdossierer skal medlemsstaterne benytte harmoniserede kriterier, hvis sådanne foreligger, og tage hensyn til nationale betingelser.

2.4.5 For stoffer med lav og normal risiko indfører Kommissionen et system med zone-godkendelse via obligatorisk gensidig anerkendelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler. Denne zone-godkendelse indebærer, at en medlemsstat inden for en af de tre foreslåede klimazoner (Kommissionen inddeler EU i tre zoner) vurderer den nationale godkendelse af et stof, og at det kun er i de medlemsstater, hvor producenten af et middel har indgivet en ansøgning om gensidig anerkendelse, at stoffet skal godkendes.

3. Generelle bemærkninger

3.1 *Plantebeskyttelsesmidlers betydning for en fødevarerforsyning af høj kvalitet i EU*

3.1.1 I direktivets indledning sammenfattes overvejelserne bag forordningsforslaget. Heri bør man udtrykkeligt medtage, at tilstrækkelig adgang til plantebeskyttelsesmidler er vigtig for en sikker fødevarerforsyning af høj kvalitet for de krævende europæiske forbrugere.

3.2 *Midlertidige godkendelser på visse betingelser*

3.2.1 Direktivet åbner ikke mulighed for, at en medlemsstat giver en midlertidig godkendelse på nationalt plan. Dette kan føre til forsinket markedsføring af nye og bedre stoffer end de hidtil foreliggende. Kommissionen søger at råde bod herpå ved at operere med kortere frister, som skal føre til, at nye stoffer hurtigere optages på positivlisten.

3.2.2 EØSU foreslår, at forordningen åbner mulighed for, at der på nationalt plan gives en midlertidig godkendelse i tilfælde, hvor de opstillede frister er overskredet som følge af administrative forsinkelser, og hvor forpligtelsen i forordning (EF) nr. 396/2005 om maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer er overholdt.

4. Særlige bemærkninger

4.1 *Risikovurdering ved håndtering af betingelserne for godkendelse*

4.1.1 Forslagets artikel 4 omhandler kriterierne for godkendelse af aktivstoffer med henvisning til bilag II. En striks anvendelse af disse kriterier fører til, at aktivstoffer ikke kan godkendes blot på basis af én enkelt egenskab, fordi alle krav skal opfyldes.

4.1.2 Sådanne godkendelseskriterier for plantebeskyttelsesmidler alene på basis af deres aktivstoffers iboende egenskaber, uden at der tages hensyn til den faktiske anvendelse og udsættelsen, underminerer princippet om, at beslutninger skal tages på basis af risikovurderinger. Dette vil bevirke, at et antal eksisterende produkter/anvendelser, som ellers kan være påkrævede, fordi der er behov for adgang til en bred pakke af beskyttelsesmidler, gradvis vil forsvinde fra markedet.

4.1.3 På denne måde modvirker artikel 4, at der markedsføres innovative produkter, som indebærer en forbedring ud fra alle kriterier, men som ikke opfylder kravene for blot ét kriterium. EØSU kan ikke godtage dette, fordi dette unødigt vil bremse nyskabelse af nye og bedre stoffer. EØSU mener, at de iboende godkendelseskriterier kun skal benyttes til at identificere kandidater til substitution, men ikke til på forhånd at afvise produkter uden en nøje vurdering.

4.2 *Udvidelse af zone-godkendelse og gensidig anerkendelse*

4.2.1 EØSU mener, at systemet med zone-godkendelse og gensidig anerkendelse er et vigtigt skridt i retning af et fuldstændigt, europæisk harmoniseret system for markedsføring af plantebeskyttelsesmidler.

4.2.2 Indførelsen af obligatorisk, gensidig anerkendelse af godkendelser i medlemsstater i samme zone, udover den gængse godkendelsesprocedure på nationalt plan, forebygger dobbeltarbejde i medlemsstaterne og fører til, at innovative og miljøvenlige plantebeskyttelsesmidler bliver disponible hurtigere.

4.2.3 EØSU foreslår, at den gensidige anerkendelse af godkendelser også gøres mulig på tværs af zonegrænserne, forudsat der er tale om nabolande med sammenlignelige produktionsvilkår.

4.2.4 For produkter til anvendelse i væksthuse eller anvendelse efter høst foreslår Kommissionen en metode med obligatorisk gensidig anerkendelse fra alle medlemsstaters side i alle zoner (artikel 39). EØSU mener, at behandling af frø, som er en vigtig søjle under den integrerede plantebeskyttelse (IPM), også bør falde ind under denne ordning.

4.3 *Tilpasning af den sammenlignende vurdering*

4.3.1 For plantebeskyttelsesmidler, der er baseret på mere kritiske (substitutionsrelevante) stoffer, skal medlemsstaten foretage en sammenlignende vurdering senest fire år efter, at en godkendelse er blevet meddelt (artikel 48). Formålet er at finde frem til et alternativt produkt, så det mere skadelige produkt kan erstattes, medmindre produktet er nødvendigt for fortsat at kunne beskytte planterne i tilfælde af resistens.

4.3.2 Bestemmelsen om, at sammenlignende vurderinger skal foretages senest fire år efter godkendelsen og den syvårige databeskyttelsesperiode for substitutionsrelevante stoffer giver efter EØSU's mening ikke branchen tilstrækkelig sikkerhed og vil bevirke, at sådanne stoffer trækkes tilbage fra markedet for hurtigt, med deraf følgende mulighed for negative konsekvenser for adgangen til tilfredsstillende produkter i tilfælde af resistens og anvendelser af mindre betydning.

4.3.3 EØSU går ind for, at de sammenlignende vurderinger foretages mindre hyppigt, og at der opereres med den normale databeskyttelsesperiode for substitutionsrelevante stoffer, så man bevarer en vis beredvillighed hos branchen til at investere i sådanne stoffer og dermed forebygger flaskehalse i landbrugsproduktionen og senere i værdikæden i retning af forbrugere.

4.4 Utilstrækkelige incitamenter for anvendelser af mindre betydning

4.4.1 Artikel 49 giver bl.a. erhvervsmæssige brugere og faglige landbrugsorganisationer mulighed for at anmode om, at godkendelsen af et plantebeskyttelsesmiddel udvides til også at omfatte andre anvendelser af mindre betydning. I artiklen pålægges det tillige medlemsstaterne at opstille og ajourføre en liste over anvendelser af mindre betydning.

4.4.2 EØSU udtrykker tilfredshed med artiklen, men konstaterer, at den ikke indeholder tilstrækkelige incitamenter for indehavere af godkendelser til selv at arbejde på udvidelser af godkendelser til anvendelser af mindre betydning.

4.4.3 EØSU foreslår, at indehavere af godkendelser tildes en bonus i form af en forlængelse af databeskyttelsesperioden, hvis de som de første efter en godkendelse ansøger om flere udvidelser til anvendelser af mindre betydning.

4.4.4 EØSU foreslår, at Kommissionen sørger for en central europæisk liste over anvendelser af mindre betydning og lægger den frem, så medlemsstaterne kan konsultere den, i stedet for den liste, som de enkelte medlemsstater skal opstille i henhold til artikel 49, stk. 6.

4.5 Informationspligt

4.5.1 I forordningen lægges der op til en pligt til at orientere alle omkringboende, der har anmodet om at blive orienteret, og som vil kunne blive udsat for afdrift, inden produktet anvendes (artikel 30).

4.5.2 EØSU mener, at åbenhed omkring anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler er ganske udmærket, men at den foreslåede informationspligt vil underminere tilliden til den lovgivning, der ligger til grund for markedsføringen af plantebeskyttelsesmidler. Det drejer sig nemlig om anvendelse af midler, der anses for sikre, og informationspligten afføder måske en formodning om det modsatte.

4.5.3 EØSU mener, at denne artikels iværksættelse ikke vil afstedkomme gensidig forståelse mellem plantebeskyttelsesmidlernes brugere og de omkringboende, men tværtom vil kunne gribe forstyrrende ind i den sociale samhørighed i landdistrikterne, fordi informationspligten kan give det indtryk, at der ikke arbejdes med sikre midler. Bestemmelsen vil dermed virke mod hensigten.

Bruxelles, den 31. maj 2007.

Dimitris DIMITRIADIS

Formand for

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på inddragelse af luftfarten i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet

KOM(2006) 818 endelig — 2006/0304 (COD)

(2007/C 175/13)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 8. februar 2007 under henvisning til EF-traktatens artikel 175, stk. 1, at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til EØSU's Sektion for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø, som udpegede Richard Adams til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 8. maj 2007.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 436. plenarforsamling den 30.-31. maj 2007, mødet den 31. maj, følgende udtalelse med 50 stemmer for, 8 imod og 4 hverken for eller imod:

1. Konklusioner og henstillinger

1.1 Udvalget ser positivt på direktivforslaget, som leverer en velunderbygget og pragmatisk tilgang til, hvordan man kan mindske og kompensere for den hastigt voksende mængde drivhusgasser fra luftfartsindustrien.

1.2 Ved at inddrage luftfarten i den europæiske emissions-handelsordning bliver ordningen selv potentielt styrket og gjort

mere robust som den bedste model for bekæmpelse af CO₂-emissioner på globalt plan.

1.3 Forslaget er realistisk. Det anerkender, at der er et stort pres fra politikere, erhvervsliv og forbrugere for at videreudvikle flyrejser og -transport, samtidig med at emissionshandelsordningen bruges som en markeds mekanisme til at kompensere for